

Христовъ, Стоянъ Сжбевъ, Теню Димитровъ, Х. Георги Зъванаджия, Х. Велико Фарашевъ, Янаки Николовъ и т. н. ¹⁾

Юрданъ отъ Сливенъ и Георги изъ пловдивско, бивши музиканти, отъ полка на Садъкъ паша (Чайковски), били обѣсени просто нахалось. Търсили едного, но намѣрили другъ съ сжщото име и него обѣсватъ!

Х. Никола х. Митевъ, Михаилъ и Иванъ х. Николови, които врѣменно живѣли въ Н.-Загора, били така сжщо убити: първия отъ тѣхъ билъ закаранъ въ Одринъ и удавенъ въ Тунджа, втория обѣсенъ въ Чорлу, а третия въ Хасково. Случилъ се въ Н.-Загора и *Ачастасъ Енфиеджията*, който билъ сжщо обѣсенъ тамъ

Къмъ срѣдата на декемврий 1877 г. турцитѣ пакъ се разшавали да бѣгатъ. Разбититѣ въ Балкана турски войски минавали прѣзь Сливенъ въ окаяно положение: боси, гологлави, изпокжсани, прѣбити и въ пѣленъ безпорядкъ. Между това въ Сливенъ върлувала люта зима.

Промеждутъкътъ отъ 12 декември до 3 януари билъ крайно критиченъ за Сливенъ.

Цѣла недѣля до 1 януари 1873 г. народътъ бѣгалъ отъ града по баиритѣ, защото турскитѣ войски по заповѣдъ на *Х. Хюсеинъ паша* и *Саджкъ бей* запалили града. първо, чаршията, а послѣ главнитѣ училища въ Сливенъ и Клуцохоръ и нѣколко кжщи въ града, като при туй ограбили нѣколко кжщи въ края. Речениятъ паша и Саджкъ-бей закарали съ себе си шесть души отъ абаджийския еснафъ за пари.

Бѣгането на народа не е станало отведнажъ. Младешитѣ избѣгали още кждѣ 12-и декември и то все по направление къмъ Търново и Елена, прѣзь Балкана; останалата частъ отъ сливенци сж бѣгали прѣзь цѣлата послѣдняя недѣля на сжщия мѣсець.

Изгорѣлата чаршия е била позната още подъ името „Темната или покритата чаршия“. Това е било гордостята и економическия паметникъ на града и неговото минало прѣзь робството. Вънъ отъ училищата и много кжщя, запалена била още и *Сливенската народна библиотека*. Тя е била прочута на врѣмето си, защото, като основана още отъ срѣдата на миналия вѣкъ, притежавала е много цѣнни документи и книги. Тукъ е имало много стари *ржкописи*, събирани въ самия градъ Сливенъ и отнасящи се за него, или такива, намѣрени въ близката околностъ. Отъ врѣме основаването ѝ, видни сливенци прѣселени въ Влашко или Русия, сж подарявали сума книги или ѝ завѣщавали своитѣ библиотеки. Такъвъ е случая съ родолюбивия *Н. Ценовъ*, сливенець въ Браила, който подарилъ разни пособия за училищата и

¹⁾ Ср. Димитровъ, Страданията на Бълг., стр. 289.